

се наплодятъ отъ една до хилядо, ако ли не, вълкъ да го изѣде!“ и удари една рѣзка съ бравата на горний прагъ, та го „записва.“ Така ще вика по редъ: баща, майка, родъ и роднини и всѣкой ще обѣщае по нѣщо и гайдаджията го записва съ бравата.

Тая нощъ ще бѣде или „благовѣсть“ или „злавѣсть“ и всичко както се каза по-горѣ.

Въ *понеделникъ* ранко, ако е работата чиста и добра, то деверѣтъ ще нарами прѣпора на рамо, а подѣ-деверѣтъ шише съ блага ракия и ще иджтъ да извѣстѣжтъ и послужжтъ моминитѣ родители и постѣ кума, а най-постѣ и всякото село.

Слѣдъ това гайдаджията ще се покачи на връхъ кжщата и ще свири съ гайдата, за да чуужтъ навредъ, че иматъ радостъ и веселие.

А кога работата излѣзе „не добра“ тогава нѣма блага ракия, ни гайда на кжщата, ни радостъ, ни веселие, а има печалъ и въздихание и пр.

Въ *вторникъ* испращатъ кума и гоститѣ.

Въ *срѣда* испращатъ гайдаджиитѣ и готвачкитѣ. Така се свършва свадбата.

Въ четвъртъкъ младий зетъ ще иде на работа и кога се върне, домашнитѣ ще му скрижтъ невѣстата, той ще ходи да я търси и пр. смѣхории.

Въ петѣкъ вечеръ младоженцитѣ ще иджтъ на гостѣе у невѣстиний баща; то се казва „повратки“ и ще стожтъ тамъ до въ недѣля.

Въ недѣля, напрѣдъ слънце, ще си иджтъ младоженцитѣ въ своята кжща.

Третий понеделникъ отъ свадбата, деверѣтъ ще запреде на невѣстата. Така се свършватъ вситѣ свадбенски обичаи.

Хисарско. — Свадбата и сега става, но не както едно врѣме да трае една недѣля, ами се свършва въ единъ день. Едно врѣме подкачаше въ сжбота и се свършваше пакъ въ сжбота. Обикновенно вѣнчавахъ сутрина, а сега и вечеръ.

У момини идва да вземе булката побацимѣтъ; ако ли момъка нѣма побацимѣ, той трѣбва да си избере. За свадбата момъка дава на момина баща до 400—500 гроша. Когато ще изведжтъ момата изъ кжщи, тя хвърля просо за берекетъ.

Подиръ вѣнчаванието, като се върне свадбата и когато младата булка ще влѣзе въ свекрови двори, бащата на мо-